

en gennemgribende Forandring i Politivæsenet paa Færøerne. Dette Politivæsen er ganske overordentlig indviklet, idet det er kombineret med Stillingen som Arrestforvarer og Stillingen som Fyrpasser, saaledes at Arbejdet med at passe Arrestanterne maa kombineres med det Arbejde at passe Fyret. Endvidere er det bleven udviklet derved, at Forholdene paa Færøerne ere bleve saadanne, at man ikke kan nøjes med at have Politi i Thorshavn, hvilken tidligere har været den eneste By paa Færøerne, hvor man havde et saa slet Rygte, at det har været nødvendigt at holde Politi deroppe. Nu er der kommet nogle Kulminer i Trangisvaag, og der er nogle svenske Arbejdere komne derop, og de foranledige straks, at det er bleven nødvendigt, at de faa Politi dernede. Der siges, det skal være Politi, som ikke er fra Færøerne, og der derfor maa bydes ham en ordentlig Løn. Jeg ved ikke, om det samme ikke var nødvendigt, hvis man tog Politi fra Færøerne! Denne „ordentlige“ Løn er imidlertid kun 1,000 Kr., saa det er ikke saa overvældende. Endvidere skal der stationeres en fast Betjent i Thorshavn med en Løn af 900 Kr., og en Reservebetjent med 800 Kr., og de maa saa formodentlig være Færinger, siden de kunne nøjes med mindre end dem, der skulle have 1,000 Kr. Det hele medfører ikke nogen Stigning i Statsudgifterne, i alt Fald ikke nogen væsentlig, og der kan neppe være nogen Betænkelighed ved at gaa ind paa det.

Under Nr. 41 er opført et Forslag om at komme Færøernes gensidige Forsikringsforening for Sejlfartøjer til Fiskeribrug til Hjælp. Den har siden 1892 faaet et aarligt Tilskud paa 2,000 Kr., hvilket nu foreslaas forhøjet til 3,000 Kr., hvorved man venter baade at kunne skaffe tilvejebragt mere ensartede Vurderingsforretninger, end man hidtil har haft, og faa det ordnet saaledes, at Forsikringsforeningen for Suderø kan komme til at danne en særegen Forening for sig. Det betinges af, at der er opfyldt visse Fordringer fra Justitsministeriets Side, som oplyses i sidste Skrivelse, og til hvilken jeg blot skal henvise, idet jeg ikke er i Tvivl om, at man vil tiltræde dette Forslag.

Endelig kommer under Nr. 42 den tredie Velsignelse til Færøerne, som bestaar i et Statstilskud paa 1,600 Kr. aarlig til en Læge paa Sandø, som skal være ganske overordentlig nødvendig og anbefales saavel af Folk paa Færøerne som af

det kgl. Sundhedskollegium og endelig af den højtærede Justitsminister, tiltraadt af Udvalget, og jeg haaber derfor ogsaa, at dette høje Ting ikke vil betænke sig paa at tiltræde dette Forslag.

Under § 26 vil man, Justitsministeriet vedrørende, i Bilagslisten under 115 finde en Skrivelse, hvorved motiveres et Forslag om et Tilskud af 1,000 Kr. til „Silkeborg Badesanatorium“. Det er ikke selve Badesanstaten deroppe, den bekendte, men en Koldt vandskuranstalt, en nyere Institution derovre, der særlig skal anvendes af uformuende og hidtil er blevet det, efter hvad der er oplyst, og som man derfor maa unde de 1,000 Kr.

Endelig er der saa Forslag under Nr. 116 om at give en Bevilling paa 10,000 Kr. som Tilskud til Driften af Kystsanatoriet ved Juelsminde. Denne Bevilling er større, end man havde ventet, den skulde være, og det hidrører fra, at den Byggeplan, der er bleven gennemført, havde overskredet det, man havde tænkt sig, med 17,000 Kr. Det har saa været nødvendigt at rejse et Laan, som nu skal forrentes, og det har man saa set sig nødsaget til at rejse i Vejle Bys og Omegns Sparekasse, om hvilket det hedder i Skrivelsen, der er optaget i Bilaget, at det er lykkedes at faa det i Betragtning af Sanatoriets udelukkende filantropiske Formaal til en Rente af $4\frac{1}{4}$ pCt. Det er et Første-Prioritetslaan paa 30,000 Kr.; og det er ikke ganske tydeligt at se, hvorfor der skulde Begrundelsen med et filantropisk Formaal til, for at faa et Laan paa 30,000 Kr. i Første-Prioritet i et Badesanatorium, hvis Bygning har kostet ganske overordentlig meget mere end dette Beløb, saa vidt jeg ved. Lægens Honorar maa forhøjes med 1,500 Kr. aarlig, og det hedder saa, at Nationalforeningen til Tuberkulosens Bekæmpelse konkurrerer saa kraftigt med dette Sanatorium derovre, hvad det angaar at indsamle offentlige og private Bidrag, saa man ikke kan klare sig med under 10,000 Kr. Det har saa den højtærede Justitsminister foreslaaet, at man skulde bevilge, men Udvalget har fundet det rigtigt dog ikke at tiltræde den undtagen som 3-aarig Bevilling og stiller Underændringsforslag herom, hvilket jeg anbefaler det høje Ting at tiltræde. Naar saa de 3 Aar ere gaaede, kan man altid se, om det til den Tid skulde være nødvendigt at give en lignende Bevilling igen, eller om ikke det maatte være muligt at bespare noget her. Det sidste giver ikke Anledning til nogen